

Kirkebøgerne

Christian IV Kirkebøgerne har fra gammel tid været ført af sognepræsterne. Som de måske eneste bogligt uddannede og skrivekyndige personer i små sogne fungerede de også som øvrighedens forlængede arm. Ofte var de eneste embedsmænd på stedet.

Den 16. maj 1646 pålagde Christian IV landets præster at føre bog over befolkningen. I et brev, som blev udsendt til biskopperne, der så igen måtte formidle videre til præsterne i stiftet, hed det:

”Eftersom overalt med soven udi kirkerne stor desordre begaas, da ville vi naadigst at I udi hvert sogn udi eders stift nogle skal tilforordne, som kan gaa rundt om i kirkerne med lange kæppe og slå dennem paa hovedet som sover, og saaledes holder folket aarvaagen til at høre desto flittigere prædiken. Desligeste ville vi naadigst, at præsterne udi eders stift alvorligen tilholder at I holder rigtig kirkebog ved dag og datum paa hvor mange udi deres sogne fødes, hvo dertil fader står, og hvor mange aarligen tilsammen vies og dør. Ville vi og naadigst, at I siden skal have god indseende med, at saadant af dennem efterkommes. Saafremt nogen præst her udinden forsømmelig findes, skal han dermed have forbrudt hans kald. Dermed sker vor vilje.”